

Újvidékiek a JATE-n

A Jugoszláv Szocialista Ifjúsági Szövetség Újvidéki Választmányának három tagú delegációja, melynek tagjai voltak *Smilja Alabasovski*, az Újvidéki Városi Ifjúsági Választmány alelnöke, *Dura Babic*, az Újvidéki Egyetem Diák-reaktorhelyettese, *László Zoltán*, a Szabadkai Szocialista Ifjúsági Szövetség Községi Választmányának elnöke. A delegáció találkozott *dr. Vastagh Pállal*, a KISZ KB Intéző Bizottsága tagjával, a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Tanácsának elnökével. Látogatást tett a KISZ Csongrád megyei Bizottságán, ahol *Bódi György*, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának első titkára fogadta. A delegációt fogadta *Csernus Sándor*, a JATE KISZ Bizottságának titkára, valamint a JATE állami vezetéséről *dr. Rácz János* egyetemi tanár, a JATE oktatási rektorhelyettese.

JATE Kibernetikai Laboratóriumában, a Szegedi Egyetem szerkesztőségében, valamint megismerkedett az MTA Biológiai Kutató Intézet munkájával. Háromnapos ittlétük során betekintést nyertek a város és az egyetem kulturális életébe. A delegáció találkozott és hosszasan elbeszélgetett a Magyarországon tanuló jugoszláv diákok Szegedi Tagozatának képviselőivel. Három alkalommal folytattak tárgyalásokat a JATE KISZ-bizottságán. Megbeszéltek a már korábban létező együttműködési formák, valamint a két egyetem ifjúsága közötti kapcsolatok kibővítésének lehetőségeit. A felek betekintést nyertek a két egyetem tudományos, mozgalmi-politikai és kulturális életébe, megismerkedtek a tudományos kulturális együttműködés, az információcsere, az építő-tábori csereakciók lebonyolításának lehetőségeivel. A tárgyalások során felmerült egy újabb, Újvidéken rendezendő találkozó szükségessége, melynek során az itteni előzetes megbeszélések alapján konkretizálnák a további együttműködés formáit.

BRAZZAVILLE-ből jöttem

Emmanuel Zanene az első afrikai diák, aki a JATE jogi karán folytatja tanulmányait. Mikor azzal a kérdéssel fordulok hozzá, hogy beszéljen röviden a „múltjáról”, előbb egy nevetéssel válaszol:

— Azt hiszem, pár mondatban ezt nem lehet összefoglalni. Zaire-ben végeztem a középiskolát, majd szintén itt egy évig újságról iskolába jártam. A diploma megszerzése után számos lapnál és hírügynökségnél dolgoztam, így 1968-ban az ACP (a kongói MTI), majd a Presence Congolaise és a Vitoria ou Morte (az MPLA orgánuma) lapok munkatársa voltam. Mint újságról jutottam el a berlini VIT-re, majd 1974-ben Líbiába az afrikai ifjúság konferenciájára, és jártam Prágában is, ahol a Forradalmi Munkásközösség szemináriumait hallgattam.

— És ez a hosszú út végül is hogy vezetett Magyarországra?

— 1975-ben fölvettem a Brazzaville-i egyetem (ma Marien Ngouabi Egyetem) jogi karára, ahol két évet fejeztem be. Ezzel az alappól vágtam neki a magyar fölvetélinek, s mivel a követelményeket sikerrel teljesítettem, hát itt vagyok — nevet *Emmanuel*, s szinte már érzi is, mi lesz a következő kérdés.

Szegeden már nagyon sok afrikai diák végezte el az egyetemet, de a társadalomtudományokkal még aligha foglalkozott valaki. Különösen a jog tünik speciálisan magyar stúdiumnak, hisz múltja és jelene egyaránt a magyar gazdasági és társadalmi viszonyokhoz köti. Szinte elképzelhetetlen, hogy az itt szerzett ismereteket egy afrikai országban is hasznosítani lehet.

— Ez csak látszólag van így. Mint tudod, Brazzaville a fejlődés szocialista útját választotta, azonban a megvalósításhoz még hiányoznak az elméleti szakemberek. Orvosok, mérnökök már rendelkeznek ugyan európai diplomával, de olyan, aki a társadalom bajait gyógyítaná még alig akad. Ezért döntött úgy a pártunk, hogy az európai szocialista országok segítségét kéri a képzésben, Romániában, Csehszlovákiában, Jugoszláviában is tanulnak kongói fiatalok, s a mi feladatunk lesz, hogy hazatérve a fejlett szocialista országok tapasztalatait, elméletét átültessük az afrikai gyakorlatba. Tulajdonképpen nem is a jogot, mint inkább a szocialista szemléletet és gondolkodást kell elsajátítanunk, s ehhez elengedhetetlen, hogy megismerjük a filozófiát, a politikai gazdaságtant és a tudományos szocializmust is. Természetesen mechanikus másolásról szó sem lehet, de ha kiművelt elméleti tudással térek haza, sokkal könnyebb lesz érteni, kijavítani a gyakorlat hibáit.

Egyébként a római jogra épülő magyar jogrendszer nem teljesen idegen tőlem, hisz Kongóban a francia gyarmati múlt maradványaként még most is érvényben van a Code Civil.

Ha a szocializmust kívánjuk megvalósítani, először is az ilyen „örökségekkel” kell számolnunk.

— És ebben a harcban milyen szerepet szán magának?

— Ez attól függ, hogy milyen eredménnyel zárom a szegedi éveket. Hazatérve legszívesebben az államigazgatásban dolgoznék, tervem az, hogy politikus legyek.

De a politika mellett a népműveléssel is szívesen foglalkoznék. És ezt a népművelést szó szerint értem, mert nálunk még ma is az a fejlődés legnagyobb gátja, hogy alacsony szinten áll a képzés, a marxista alapokon álló oktatásnak pedig csak az első lépéseit tettük meg.

— Ha már szóba jött a hazai oktatás, hadd kérdezzem meg, hogy vagy megelégedve a szegedi egyetemmel? Mennyire érzed hasznosnak az itt töltött fél évet?

— Mivel egy évet már tanultam Budapesten a magyar nyelvet, így körülbelül tudtam, hogy mi vár rám az egyetemen, azt azonban gondolni sem mertem, hogy ilyen magas szintű képzést kapok. És tudom mi tetszik a legjobban? Az, hogy ti nem a levegőbe beszéltek, a tanítás nem propaganda, hanem tudomány. Amellett, hogy dicsérik az elért eredményeket, megmutatjátok a hibákat is. És ez nagyon jó. Ezt a szemléletet mindenképp elviszem magammal Kongóba.

— És még mit vinnél el szívesen?

— *Emmanuel* egy pillanatra törte csak a fejét, s máris jött a válasz.

— A gazdaságot. Ahol ilyen magas az életszínvonal, ilyen fejlett a szociális és kulturális ellátottság, föltétlenül magas szinten kell, hogy álljon az alap, a gazdaság. Úgy érzem, hogy Magyarországon már megvannak azok a feltételek, amikre fölépülhet egy fejlett szocialista állam is. Nos, ezt Kongóról még korántsem mondhatom el. Az eszme, a cél közös, de a megvalósításban még óriási a lemaradásunk.

— Látom, hogy fél év alatt nagyon megszeretted az országunkat. De azt nem tudom elképzelni, hogy semmi nehézség nem volt még „velünk”.

— Ezt nem is mondtam. Van egy olyan problémám, amivel talán még évek múlva sem tudok megküzdeni. És ez a nyelv. Nagyon szép nyelv a magyar, de kegyetlenül nehéz. Így a tanulásra is sokszorosan több időt kell fordítanom, mint egy magyar diáknak. Mivel franciául gondolkodom, nagyon hosszú az út, amíg az anyag az agyamtól eljut a számmig.

— És végül hadd legyek egy kicsit sportszerűtlen. Te milyen kérdéssel zárnád ezt az interjút?

— Ha lehet, inkább nem kérdezek, hanem megköszönök. Szeretném megköszönni az évfolyamtársaimnak azt a sok segítséget, amit a felkészüléshez, a vizsgákhoz, egyáltalán a beilleszkedéshez adtak. És szeretném megköszönni a tanáraimnak a türelmet, hisz tudom, hogy nagyon nehéz velem foglalkozni. És még valamit. Az internacionalizmust. Ugye jól mondom? Mert itt éreztem meg igazán, hogy ez nemcsak jelszó, hanem valóság. Olyan valóság, ami nekem a tudást adja.

Érzem, hogy *Emmanuel* egyre jobban zavarba jön, s legszívesebben már szabadulna a kíváncsiságotól.

— Többet most inkább ne, ha lehet. Főleg az a sok beszéd... — s pár pillanat múlva már egy hatalmas Magyar jogtörténet könyv nyeltele el a mosolygós, fekete arcot.

BÁTYI ZOLTÁN

SPORT

Legvonzóbb a pettyes labda

Lapunkban az eddigiekben elsősorban a felsőoktatási intézmények hallgatóinak sporttevékenységét kísértük figyelemmel. Készségtelen, nagyon is időszerűek napjainkban e tudósítások, már csak az Edzett ifjúságot mozgalom térhódítása miatt is. Az egyetemi-főiskolai oktatók, dolgozók testedzési, sportolási lehetőségeiről, a részvételükkel lebonyolított rendezvényekről, elért eredményeikről azonban, sajnos, ritkán hallunk.

Részben a mi mulasztásunkat is pótolandó beszélgetünk *dr. Várkonyi Zoltán* docenssel, sportfelelőssel a József Attila Tudományegyetem szakszervezeti sportjáról.

Lévn, hogy az idősebb férfi-sportkedvelők körében is az egyik legkedveltebb testmozgást, szórakozást a kispályás labdarúgás jelenti, először a sportág elmúlt esztendei küzdelmeinek eredményéről volt szó. Ezerint az 1976-77. évi Rektori Kupa győztese a Szerves Kémiai Tanzár csapata lett. (*Dombi György, Hegyes Péter, Gera Lajos, Sárkány János, Kiss János, Felföldi Károly, Somlai Csaba, Szász András és Balászi Lajos.*)

— Ez érthető is, hiszen évek óta a legjobban szervezett csapat — tájékoztatott *dr. Várkonyi Zoltán* —, ezzel végleg elnyerték a kupát. Múlt év szeptemberétől már a JATE SC által felajánlott kupáért mérköznek a résztvevők. A kispályás foci egyébként nemcsak saját vonzereje miatt jelentős, azzá tesz még a rendszeres, állandó bajnoki sorozatok is. Így még többen bevonhatók a játékba. Ezt igazolja az is,

hogy tavasszal már megnövekedett létszámban küzdenek a csapatok.

— Más sportágakban mi a helyzet?

— Közülük az asztalitenisz a leginkább említésre méltó. Korábban sok gondot okozott a megfelelő feltételek megteremtése, s ez bizony nem csinált nagy kedvet a pingpongozásra. Persze, egyéni bajnokságokat eddig is szerveztünk, az idei küzdelmek azonban színvonalban és a résztvevők számában is változást hoztak, jó irányban. Ebben az esztendőben csapatbajnokságot is rendezünk, egyelőre a férfiaknak, akik hetenként egy alkalommal vívhatják mérkőzéseiket az Ady téri sporttelep tornatermében. Mind az egyéni, mind a csapatverseny első helyezettjei részt vehetnek a Pedagógus Szakszervezet megyei bajnokságain. A többi, valóban tömegeket is megmozgató sportág — a tenisz, tollaslabda — sajnos, gyengébben megy. Ezen egy-egy torna szervezésével próbálunk változtatni. Természetesen, sok múlik az oktatókon is.

— A cél tehát — hogy minél többen vegyenek részt egyetemi oktatók, dolgozók az egészséget őrző testmozgásban — milyen feltételek megvalósulását követeli meg?

— Általában személytől és helytől függ a lehetőségek megteremtése. A hangsúlyt inkább az előbbire kell fektetnünk. A központi irányítás mellett elsődlegesen lelkes sportszervezőkre van szükségünk, olyan emberekre, akik magukkal tudják ragadni társaikat. Erre példaként

említhetem *dr. Szabó Imrét*, ő a jogi karon életre tudta kelteni az oktatók körében már-már halódó sportéletet. E mellett a szemléleten is akad jócskán javítani való. Szeretnénk azt is, ha a felsőbb szervek minél több torna, sportesemény rendezésével támogatnának. Ehhez ugyanis a saját erőink nem elegendők.

— Keveset hallottunk a nők sporttevékenységéről...

— Valóban, kevesebbet is hallatnak magukról, mint a férfiak. Pedig számukra is sok lehetőség adódik, a rendszeres testedzéshez, különösen a munkahelyi testnevelés formái között. Minden pénteken van kétórás női torna, továbbá kondicionáló testnevelés — szaktanárok irányítása mellett. Rendelkezésre áll a tenisz- és tollaslabdapálya is. Sajnos, nincs akkora érdeklődés, ami elvárható lenne. Kévszám az igazán lelkes, aktív sportszervező közöttük.

Az idei versenynaptárra pillantva, azonnal megállapítható: az elkövetkező esztendő ugyan csak mozgalmassá ígérkezik. A munkahelyi testnevelés formái, a különböző bajnoki sorozatok jó lehetőségeket biztosítanak az egészséges testmozgásra, sportolásra vágyóknak. Eseményekben sem lesz hiány. Hogy csak néhányat említsünk: a Szakszervezeti, a Felszabadulási, a Hatvani Kupa küzdelmei, természetjárás, a SZEOL AK tömegsportot szolgáló rendezvényei, nemzetközi találkozó szerepelnek a programban.

Most már csak a lehetőségek közötti válogatás van hátra...

— szalay —

Tavaszi vetélkedés a pályákon

Március 4-én az Ady téri sporttelep tornatermében versengtek Szeged felsőfokú intézményeinek asztaliteniszesei, hogy eldöntsék, melyik egyetemen vagy főiskolán tanulnak jelenleg a legjobb pingpongosok. A hazánkban világ-

ugyancsak az Ady téri tornateremben a JATE Sportbizottsága az egyetemi házi bajnokságot. A mindkét nem számára játéklehetőséget nyújtó versenyen a kari bajnokságok első három helye-

napját, amelynek keretében méltó módon kívánja köszönteni nemzetii ünnepeinket. Márciusban négy alkalommal is (11, 15, 21, 26) benépesül hallgatókkal az egyetemi sporttelep, hogy közös testedzés keretében eleget tegyenek az Edzett ifjúságot mozgalom követelményei közül néhány feltételnek.

— Az ilyen talicska nem egykönnyen kerül fel... —

bajnokságokat is felnevelő sportág vetélkedőjén intézményenként három hallgató vett részt a versenyeken. (Az eredményekről következő számunkban tudósítunk.)

zettei, illetőleg a kari válogatottak mérkőztek meg.

„Forradalmi Ifjúsági Napokon az Edzett ifjúságot!” Ezzel a jelszóval hirdette meg a JATE KISZ-bizottsága tömegsport-hó-

Tavalyi sikerük megismétlésére készülnek városunk tudományegyetemének röplabdásai, akik az év első jelentős szegedi egyetemi sportrendezvényén a másodikban kírásra kerülő női Röplabda Egyetemi Kupá-n. vesznek részt március 11-én. Érdekesége lesz a SZÉF-sportcsarnokban megrendezett tornának, hogy a találkozókat időre játsszák. Ez a forma — no, és természetesen a kiegyensúlyozott mezőny — minden bizonnyal az utolsó pillanatra izgalmasabbá teszi az összecsapásokat.

A SZOTE KISZ- és Sportbizottsága ezúttal ötödik alkalommal hirdeti meg március 15. tiszteletére a Kézilabda FIN Kupát. A három tavasz ünnepének egyik jelentős sporteseményét a medikusok új sporttelepén bonyolítják le, s a versenyeken a helyi egyetemek és főiskolák együttese vesznek részt.

Ez év tavaszán a Szegedi Orvostudományi Egyetem lesz a házigazdája az évenként hagyományosan sorra kerülő Medikus Kupának. A jövő orvosainak sporttalálkozóján négy sportágban mérik össze tudásukat a résztvevők. A mérkőzéseket a DÉLEP Sportcsarnokban, a Ságvári gyakorló iskola és a SZEF tornatermében bonyolítják le.

F. T.